

SPORT

COLUMN

HANS VANDEWEGHE

Lise Van Hecke in actie op het EK Volleybal. © Johannes Eisele/imageglobe

SPORTPRIJZEN

‘Ooit komt er een dag dat die blozen- de gereformeerde klompenkappers en tulpenbollenkoppen uit het barre noorden de plaggenhutten rond hun windmolens durven verlaten en de weg vinden naar alvast die sporten waarvan ze de regels begrijpen. En dan gaan we nog wat zien, of zoals jullie het graag zeggen: dan zijn de rapen gaar. Kankerhoer!’ Afgelopen dinsdag was de Belgische cabaretier Wim Helsen een van de gastpresentatoren op het Sportgala in Nederland. Hij mocht de trofee ploeg van het jaar uitreiken en zijn laudatio was een vergelijking tussen de Nederlandse en Belgische sport, waarin Helsen in zijn onnavolgbare stijl erin slaagde de Nederlanders moed in te spreken en hen te feliciteren omdat ze de kloof met de Belgen aan het dichtten zijn. Hij besloot met de zin hierboven, die ik u niet mocht onthouden. Ik heb het voor uw comfort even opgezocht. Alle twaalf Nederlandse genomineerden in de categorieën sportman-, vrouw, -coach en -ploeg van het jaar hebben in 2013 een wereldtitel gewonnen in een olympische discipline. Oké, Arjen Robben won slechts de Champions League met Bayern, maar dat kan gerust voor een wereldtitel doorgaan. Robben werd overigens niet sportman van het jaar, maar wel turnfenomeen Epke Zonderland – en dus won in elke categorie een wereldkampioen. Zelfs de belofte

van het jaar - Mathieu van der Poel - was een wereldkampioen. Ondanks de hartverwarmende analyse van Wim Helsen die natuurlijk nergens op sloeg, hebben wij die luxe niet. Ook dat heb ik even opgezocht: van alle twaalf genomineerden in de categorieën sportman-, vrouw, -coach en -ploeg van het jaar hebben wij geen enkele wereldkampioen in een olympische discipline of van gelijk niveau. Alleen bij de beloftevolle jongeren hebben we met Igor De Craene een wereldkampioen tijdrijden, maar de winnares wordt allicht zevenkampster Nafi Thiam omdat veel Frans- taligen bij voorkeur of alleen voor Franstaligen stemmen. We hebben bij de mannen een wereldkampioen veldrijden, dat wel, maar veldrijden is geen olympische discipline en zal dat nooit worden. Niet (alleen) omdat het niet op sneeuw of ijs wordt beoefend, niet omdat het niet lastig zou zijn, niet omdat er geen toppres-

taties worden geleverd, maar in de eerste plaats omdat het een lokale, haast parochiale sport is. Bij de mannen hebben we verder nog een pseudo-wereldkampioen met de winnaar van de Ironman van Hawaï, maar ook de lange afstand is niet-olympisch. Toch zal Frederik Van Lierde winnen. Terecht. Sportvrouw van het jaar wordt wellicht Kirsten Flipkens, op basis van haar halve finale van Wimbledon en haar doorzettingsvermogen. Sowieso was dit een zwak vrouwenjaar, maar aan de tiercé bij de vrouwen merk je dat het niveau van de sportjournalisten – of wat daar allemaal voor mag doorgaan – er niet bepaald op vooruitgaat. Met Kirsten Flipkens bij de laatste drie kan men leven. De twee andere namen horen daar – met alle respect – niet thuis. Cathérine Jacques is een verdienstelijke atlete, maar wie uit een olympische sport (judo) wegloopt om dan wereldkampioene te worden in een niet-olympische vechtsport (jiujitsu), verdient een eervolle vermelding, niks meer.

Vervolgens is er de volleybalspeelster Valerie Courtois. Ik heb niks tegen Valerie. Ik heb niks tegen libero's al word je dat niet uit vrije wil. Iedereen begint te volleyballen met als ultim doel een bal over het net rammen. Een libero mag vrijwel alles, behalve... een bal over het net rammen. Ik heb vooral iets tegen de (ex-)collega's – van wie wellicht meer dan de helft voetbalpers – die een speelster hebben gekozen op basis van haar familienaam en die niet weten dat de libero in het volleybal iets anders betekent dan in het voetbal. Het grootste pluspunt van Valerie is haar broer Thibaut, de nu al legendarische doelman van de Rode Duivels. Valerie heeft bijvoorbeeld nooit in het buitenland gespeeld. Ik had een andere volleybalspeelster op één: Lise Van Hecke. Die haalde de tiercé om onverklaarbare redenen niet. Leest u mee over Lise Van Hecke in 2013: 'best scorer' 2012/2013 in Italië, 'best volleyball player' 2012/2013 volgens de *Gazzetta dello Sport*, brons op EK 2013 (zoals Courtois), 'best scorer' op EK 2013 (Courtois was best libero), Super Coppa in Italië met haar pleg Piacenza (nummer 1 in Italië) en deze week nog Moskou geklopt en favoriet voor de Champions League. Als de volleybalvrouwen team van het jaar worden – wat wellicht ook niet zal gebeuren – is dat een magere troost.

AAN DE TIERCÉ BIJ
DE VROUWEN MERK
JE DAT HET NIVEAU
VAN DE SPORTJOUR-
NALISTEN – OF WAT
DAAR ALLEMAAL
VOOR MAG DOOR-
GAAN – ER NIET
BEPAALD OP VOOR-
UITGAAT